अश्नीत पिवतीयन्ती प्रसिता स्मरकर्म्मणि। वशेकृत्य दशग्रीवं मोदस्व वरमन्दिरे ॥ ९२॥

ज०म० अश्नी। अश्नीत पिवतेति मयूरव्यंसकादित्वात्सः तत्र ह्याख्यात माख्यातेन क्रियासातत्यइति पद्यते सततमश्नीतपिवतेत्येवम्भृत्य जनानादेष्टुमिच्छतीति सुपआत्मनः क्यच् अश्नीतपिवतीयन्ती प्रसि तास्मरकर्म्मणि आधिक्येन प्रवृत्ता कामव्यापारे प्रसितोत्सुका भ्यान्तृतीयाचेति चकारात्सप्तमी वशेकृत्यानुवर्त्तिनन्दशग्रीवङ्कृ त्वा साक्षात्प्रभृतित्वाद्गतिसंज्ञा मोदस्व हर्षञ्जनय वरमन्दिरे श्रेष्ठगृहे स्थिता ॥ ९२॥

भ० अश्नीत्यादि। दशग्रीवं वशेकृत्य आयत्तीकृत्य वरमन्दिरे श्रेष्ठ गृहे त्वं मोदस्व हर्षं जनय वशेइति सप्तम्यन्तप्रतिरूपकोऽव्ययः हस्तेपाणावित्यादिना साक्षादादित्वात् समासः कीदृशी अश्नीत पिवतेति भृत्यजनानादेष्टुमिच्छन्ती अश्नीतपिवतेति सततं नियोगो यस्यां क्रियायां सा अश्नीतपिवता दैक्यं सोऽन्वयइति समासः तत्र हि सामान्यत्वात् पदमात्रस्यैव ग्रहणं तेन क्वचित् स्याद्य न्तस्य क्वचित्त्याद्यन्तस्य क्वचिदुभयस्य चैक्यमिति लब्धं त्याद्यन्त स्यान्यप्रत्ययान्तत्वाभावेऽपि समासे अन्यपदार्थत्वाल्लिङ्गत्वं तेनात्र क्रियायाविशेषणार्थत्वात् स्त्रियामतआप् क्तेर्लुक्त्येचेत्यत्र स्यादि क्तेरेव ग्रहणमभिधानात् तेन त्यादिक्तेर्न लुक् निपातनाद्रूप सिद्धिरिति परे अश्नीतपिवतामिच्छतीति क्यः स्मरकर्म्मणि काम चेष्टायां प्रसिता तत्परा प्रसितोत्सुकाभ्यांतात्पर्य्ये तृतीया